

Olli

**VASTIKE-
KASTIKE**

O T A V A

VASTIKEKASTIKE

45 jutukkeesta

Uudella ollimaisen herkullisella pakinakokoelmallaan tekijä valmistaa taas monta ilonhetkeä älykkään huumorin ystäville. Tälläkin kertaa Ollin huumori liikkuu kekseliäin sanaleikein mehustetusta »veistelystä» purevaan satiiriin ja inhimillisten heikkouksiemme armottomaan mutta samalla leppoisaan suomimiseen saakka.

»Vastikekastikkeessa» tapaamme monta vanhaa tuttavaa. Siellä on kamreeri Jakari, Kalle Niemeläinen, Hölmölän »erikoisuuskirjeenvaihturi» ja tietysti Mustapartainen mies, joka tapansa mukaan aiheuttaa kiusallisia tilanteita ja — pahennusta!

Ollin omintakeinen tyyli edustaa meillä kieltämättä parhainta lajissaan. Hän on sanonnassaan saavuttanut taituruuden, joka ei ole ollut muiden tavoitettavissa eikä jäljiteltävissä.

Kuvitus, joka erinomaisesti vastaa pakinoiden tyyliä, on Ollin juttujen vakituisen kuvittajan, taiteilija Erkki Koposen oivallista käsialaa.

Vastikekastike

Olli

Vastikekastike

45

jutukkeesta

Kuvittanut

Erkki Koponen

Helsingissä

Kustannusosakeyhtiö Otava

KUSTANNUS-
OSAKEYHTIÖ
O T A V A N
KIRJAPAINO
HELSINGISSÄ
1 9 4 3

Näköispainos ntamo 2012

ISBN 978-952-215-301-2

Valmistaja:

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

PETKUTTAJA

Mielenkiintoista! Kuulimme, että paikkakunnalla asui yleisen halveksumisen alaisena suurpetkuttaja Manasse Pytinki.

Verraton tilaisuus haastatteluun!

Riensimme viipymättä haastattelemaan petkuttaja Manasse Pytinkiä.

— Te siis olette petkuttaja Manasse Pytinki?

— Olen inhoittava petkuttaja Manasse Pytinki.

— Erinomaista! Saan kai haastatella? Miten suoritte petkutuksenne?

— Vullan ovelasti. Tarjosin tilattavaksi julkaisua »S a l a t j u l k i». Ilmoitin, että siinä tullaan kertomaan täysi ja peittelemätön totuus eräistä tähän asti salassa pysyneistä seikoista, jotka koskivat mm. kauppias A:ta, maanviljelysneuvos E:tä, pastori H:ta ja rouva I:tä. Hahaa! huusivat ihmiset, no nyt, no nyt kuullaan! Ja tilasivat kuin villityt.

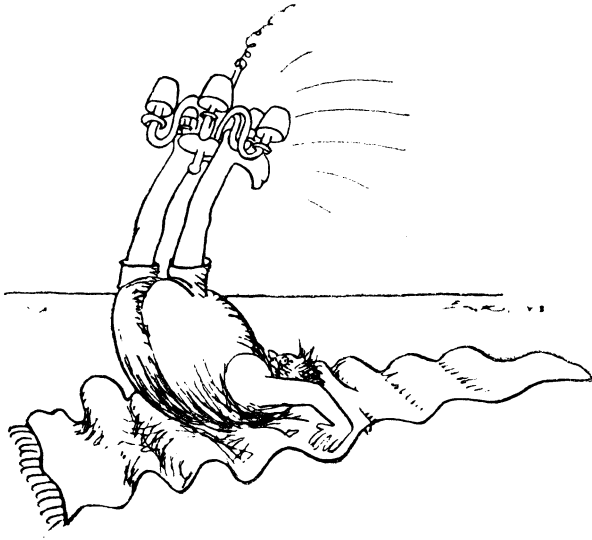
— Sitten tietysti pistitte rahat taskuunne ja annoitte yleisön turhaan odottaa julkaisua, joka ei koskaan ilmestynyt!

— Eikö mitä. Kyllä se ilmestyi. Kerroin siinä, että kauppias A on monelle varattomalle ostajalle salaa antanut velat anteeksi. Että maanviljelysneuvos E on nimeään ilmoittamatta lahjoittanut 25,000 markkaa köyhäinkodille. Ja samanlaisia hyviä asioita pastori H:sta ja rouva I:stä. . . . Mitä tämä on! huusivat ihmiset vimmoissaan. Häikäilemättömän kavala petkutusta! Houkutellaan herkkäuskoisia kansalaisia tilaamaan »Salat julki», ja sitten siinä kerrotaankin henkilöistä pelkkää hyvää! . . . Monet uhkailivat viranomaisillakin, mutta eivät kai löytäneet sopivaa lakipykälää. Se oli minun petkutukseni.

— Ovela petkutus. Arvaa sen, että yleisö oli suuttunut. Hyvä ihminen ei herätä minkäänlaista mielenkiintoa, ellei hänestä kerrota pahaa.

— Ei herätä. Olisitteko esimerkiksi haastatellut minua, ellette olisi kuullut, että olen petkuttaja?

— Teidän asianne ei ole kysymysten tekeminen! Minä olen haastattelija ja te olette haastateltava. Älkää ollenkaan yrittäkö petkuttaa!

KOTIVOIMISTELUA

Voimistelu on tie terveyteen ja reippauteen.
Eläköön!

Voimistella voi kotonaankin.

Mutta — kysynee voimisteluintoinen mutta
töölöläinen epäilevä Tuomas-kuoma — kuinka
voi sitä haluava harjoittaa jokapäiväistä voi-
mistelua uudenmallisissa helsinkiläisissä vuokra-

taloissa, joissa huoneet ovat pieniä, kapeita ja matalia kuin sardiinilaatikon neljännekset?

Kyllä voi. Kun on sisua ja yritteliäisyyttä.

Suosittellemme kokeeksi esim. seuraavaa pientä liikesarjaa:

I. Kolmitahtinen tasahyppely paikalla. Alla asuvan naapurin hiusten harmaantuminen katoasta rapisevan liitumaalin nojalla.

II. Säären heitto etuteitse takaviistoon. Kirjahyllyn romahdus niskaan. Vasemman polven ojennus ristivaihtoaskeleesta vaaka-asentoon. Kukkamaljakon lento pöydältä permantolasentoon sirpalemuodostuksin. Vartalon nykäisytaivutus alaetuviistoon. Alaleuan tärähdys nojatuolin nojaan.

III. Tasajalkaponnahduksella kyykkynojasta sivusyöksy viistonotkistukseen taakse. Lipaston äkkisyöksy vaaka-asennosta selkään. Konttausasennosta jännitys- ja laukeamisliike päätä pidellen alisivutietä oikotoispolvella oloon.

IV. Etuhammasta purren baskilainen hyppy alhaalta takaviistoon ylös. Kattolampun tärähdys päähän. Kyykkypolviasento maassa kyyntelien juostessa silmäkulmista ulkoviistoon alas.

V. Tiikerihyppy puolivolttia takasuoraan. Väliseinän murtuessa läpisyöksey rähmäsilleen naapurin huoneistoon.

Koska liikesarjan jatko täten odottamatta on siirtynyt tapahtuvaksi muualla kuin kotona, ei sen seuraaminen enää kuulu tämän, yksinomaan k o t i voimistelua koskevan opastelman puitteisiin.

MUSTA KISSA

— Merkillistä, kuinka vielä nykyaikana ihmiset saattavat olla taikauskoisia. Vaikka kyllä minä sentään siitä olen ihan varma, että mustan kissan kohtaaminen tietää onnettomuutta.

— Minä myös.

— Tekin! Vaikka olette mies. Miehetän yleensä kehuvat, etteivät ole taikauskoisia.

— No, se kai johtuu siitä, että miehet yleensä aina kehuvat. Olen omin silmin nähnyt esimerkin siitä, että mustan kissan kohtaaminen tietää onnettomuutta.

— Kertokaa, kertokaa!

— Eräänä aamuna olin lähdössä metsästä-
mään. Eikös vain silloin juoksekin musta kissa
edessäni tien yli! Nyt tapahtuu onnettomuus,
arvelin minä. Ja aivan oikein . . .

— Hirveätä! Mitä tapahtuikaan!

— Onnettomuus, niinkuin sanottu. Sille
mustalle kissalle. Se ei enää koskaan hävitä
pikkulintujen pesiä puutarhassamme.

— Mutta rouva Kaitaperhoselle musta kissa
vasta onnettomuudeksi koitui! Hän oli ostanut
itselleen kamalan kalliin turkin. Se kun oli
oikeata jotakin mitä lie ollut Himalaijasoopelia.
Mutta kun hän sitten kerran näytti sitä jollekin
asiantuntijalle, niin selvisikin, että se todelli-
suudessa oli ihan halpaa ja tavallista mustaakis-
saa.

— Entäs mikä onnettomuus kohtasikaan
äskettäin rouva Liekopaitsiota! Hän meni osta-
maan itselleen arpaa. Kohtasi tiellä mustan
kissan. Ja voitti sitten arvonnassa päävoiton,
300,000 markkaa. Tuli kerrassaan rikkaaksi.

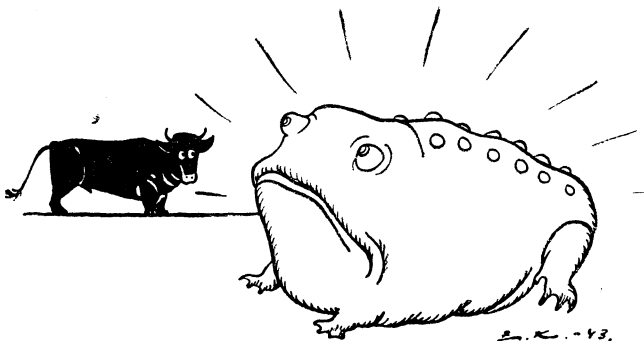
— No eihän se musta kissa sitten onnetto-
muutta tiennytkään!

— Tottakai. Rikastuminen on ihmiselle
onnettomuus, sanovat viisaat.

— Kis, kis!

— Huh kamalaa, teillähän onkin täällä kotona musta kissa!

— Niin on. Se tietää aina kaikki onnettomuudet. Tänään juuri ennen tuloanne se pesi naamaansa. Ahah, vieraita tulossa, tiesimme heti... No, no, eihän teillä nyt vielä kiirettä lähteä...

EPÄTURHAMAINEN

Oli kerran Mies Joka Ei Ollut Turhamainen.
(Tämä ei nimittäin ole mikään tosikertomus
vaan pikemminkin satu.)

Hra Kust. Aad. Tasalievä oli se mies.

— En tiedä, sanoi hän, pitäisikö nauraa vai
itkeä tässäkin maassa vallitsevaa ihmisten nar-
rimaista turhamaisuutta. Katsokaa esimerkiksi
tuota hassunkurista arvonimi- ja tittelivillitystä!
Viitsivätkin olla niin lapsellisen turhamaisia,
että ylpeilevät joutavista! Valtioneuvokset ja
kanslianeuvokset ja kollegiasessorit ja konsulit
ja professorit viitsivät ylpeillä mokomilla

Mitä Ollista puhutaan

»Olli on suomalaisen pakinataiteen kärkimiehiä, ehdoton huippukyky alallaan. — Hän tuo itsepäisesti pohdiskelevan ja tunnontarkasti punnitsevan ajatuksen, sekä tiukasti sommittelevan pääpanoksen suomalaiseen huumoriin. Hän on pakinoitsijoistamme selväpiirteisin kulttuurityyppi, ei luonnostaan mikään runsaudensarvi, vaan ensisijaisesti loppuunviejä, huipentamisen, kärjistämisen ja eliminoimisen mestari, synteetikko, mies, joka kykenee taltuttamaan huimimmatkin koomilliset mielikuvansa ja pystyy oikukkaimmistakin päähänpälkähdyksistä rakentamaan tiukan loogillisen järjestelmän. — Älyllinen nautinto, jonka parasta Ollia tutkiessaan kokee, on harvinaisen puhdas.» (*Uusi Suomi.*)

»— Tuo hänen ainutlaatuinen, kuivan humoristinen tyylinsä on keskittynyt yhä suppeampaan ja nerokkaampaan sanontaan, joka ilman muuta takaa hänelle tietyn klassikon aseman kirjallisuudessamme koserian alalla.» (*Maaseudun Tulvaisuus.*)

»Ollin huumori on voimakkaasti älypitoista ja rakettimaisesti räiskähtelevää. Hän tekee nerokkaalla tavalla pilaa ihmisten isommista ja pienemmistä heikkouksista, poroporvarillisuudesta ja politiikankin naurettavuuksista. — Olli leikkaa terävästi ja sirottelee haavoihin hienorakeista suolaa, mutta sen jälkeen hän parantaa 'potilaan' kivun naurattamalla häntä yllätyksellisillä käänteillään.» (*Turun Sanomat.*)

»— Mutta Olli ei ole pelkkä ilveilijä Jumalan armosta. Hänen tarinossaan on aina totta toinen puoli ja usein enemmänkin kuin toinen puolikas. Olli on tavoittanut kertomuksiinsa aidon parodian sielun, ja se tekee hänet aina miellyttäväksi, mielenkiintoiseksi, ajankohtaiseksi ja suosituksi.» (*Suomalainen Ylioppilas.*)

O T A V A

NÄKÖISPAINOS NTAMO 2012

9 789522 153012 >

WWW.NTAMO.NET